

styrelse, lad gaa, det hører med til det politiske Arbejde, og det er jo efterhaanden blevet saadan, at alt politisk Arbejde samles i dette Hus, hvor Rigsdagen er. Men hvorfor Læger, Sygeplejersker og Skolefolk, alle mulige Organisationer undtagen Fagforeninger — Sporvejsskinne-skidtskrabernes Fagforening har endnu ikke været her —, skal kunne gaa herop og holde Møde, det forstaar jeg ikke. Det forekommer mig, at skal vi endelig gøre op, hvor meget Rigsdagen koster, skal vi dog sandelig ogsaa have gjort op, hvorfor den koster saa meget, og det er, fordi saa mange uvedkommende har til Huse her i Rigsdagen, at det bliver saa dyrt, som det er. Der har desuden været Frokoster her i Rigsdagen i lange Baner i det sidste Aars Tid. Alle de fremmede Soldater, og jeg ved ikke hvem, har kunnet gaa herop og spise Frokost. Den Tid, de ikke anvendte paa at kurtisere vore unge Damer, anvendte de paa at spise Frokost her i Rigsdagen. Det maa selvfølgelig koste noget, og til sidst løber det op til ganske fabelagtige Summer, og naar man vil optræde paa den Maade, er det ikke saa underligt, at Rigsdagens Udgifter bliver store. Men saa skal man da ogsaa vide, hvad det er, Pengene er gaaet til. Det er jo ikke Rigsdagen, der har spist de Penge op, det er ganske uvedkommende Folk, som, hvis de skulde beværtet, kunde have været beværtede paa ganske andres Bekostning end netop Rigsdagens.

Jeg skal ganske afholde mig fra at sige noget om, hvorfor dette Hus ikke bliver færdigt, for det har jeg opgivet at forstaa, jeg tror aldrig, det bliver færdigt. Det glæder mig, at der nu er kommet Gang i Arbejdet herudfor. Jeg kunde nok tænke mig, at naar mine Partifæller i Københavns Borgerrepræsentation tog fat paa det, maatte der komme Gang i det, og det viser sig jo ogsaa. Det gaar ganske lysteligt, der er i alt Fald gravet saa mange Grøfter, at man ikke kan komme over Pladsen paa en skikkelig Maade, og nu er der godt Haab om, at man paa det Omraade kan blive færdig. Men herinde tror jeg aldrig, det lykkes at blive færdig. Her maa vi alle sammen være belavede paa, at naar vore Børnebørns Børn en Gang samles i Salen, vil

dette Hus endnu ikke være færdigt. Men jeg er ogsaa ved at tro, at der ikke er saa megen Grund til at ønske, at det bliver færdigt, for det er og bliver jo en Stenkiste, som der ikke er megen Mening i, og jeg vil gerne give min Tilslutning til Hr. Gamborg, som forleden i en fornuftig Artikel i et Blad skrev om dette Hus, at det var jo i Grunden ganske uanstændigt ved Siden af de gamle pragtfulde og stilfulde Slotte, vi har, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at hvis Kongen flytter herop, bør Rigsdagen flytte ned paa Amalienborg, for der er langt hyggeligere, og der kunde sikkert blive langt rimeligere Forhold til arbejde under end her. Hvis vi skal blive her, vil jeg gerne rette en beskeden Henstilling til Indenrigsministeren, under hvem Slottene jo sorterer, angaaende den Ridebane, der ligger her udenfor. Den burde indrettes til et smukt Haveanlæg i Stedet for at henligge i densølle Forfatning, den henligger i nu. Det er i Virkeligheden en Skandale, som den ser ud. Den bruges jo heller ikke til andet, end at nogle rødbrøgede Rideknægte en Gang imellem rider paa den — ja, og saa nogle unge Damer i Foraarsstiden, den Tid, da Hjerterne staar i Brand og Forlovelserne stiftes; saa holder de Rideøvelser derude. Om Efteraaret kommer der ikke andre end Oversidderne, de, der ikke har kunnet blive forlovet om Foraaret. Men jeg skulde næsten tro, at disse Forlovelser lige saa godt kunde stiftes paa Nørre Fælled eller Amager Fælled eller ude paa Landevejen som netop her paa Ridebanen. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om denne Ridebane ikke, hvis vi virkelig skal tvinges til at blive her, kan omdannes til et smukt Haveanlæg, som f. Eks. Bibliotekshaven, der kunde pryde eller i hvert Fald bidrage til at pryde denne Stenkolos.

Maa jeg dernæst i Tilslutning til mit Partis Ordfører sige, at naar man vil have Rigsdagens Værdighed, som den højtærede Statsminister jo vil, saa synes jeg ikke, man skulde lade Kongemagten repræsentere paa de Steder, hvor netop Rigsdagen burde repræsentere. Mit Partis Ordfører paatalte saa udmærket, synes jeg, det uheldige i, at man lod saa meget Militær agere ved Rigsdagens